

BAO GIỜ THÌ TÀU CỘNG MUA ĐIỆN ÉLYSÉE?

* ĐINH LÂM THANH *

Chiều 27.02.2013, một bản tin hàng ngày lúc 19.00 giờ trên đài Truyền Hình F3 đã làm cho những người quan tâm đến vấn đề kinh tế và chính trị của Pháp phải ngẩn ngơ không ít. Tôi mở TV trở nên bị mất phần đầu, nhưng theo dõi đến cuối bản tin, nội dung còn lại cũng cho người xem biết rằng Tàu cộng đã thuê dài hạn một vùng đất rộng để khuếch trương những nhà máy sản xuất sữa ở vùng Tây Bắc nước Pháp. Quan trọng hơn là Chệt đỏ đã mua các hệ thống nuôi bò sữa cũng như các cơ sở cung cấp ở vùng Bretagne, pha chế và xuất khẩu sữa bột, sữa đặc mang nhãn hiệu Chệt để cung cấp cho toàn cầu. Rồi đây thị trường thế giới chắc chắn tràn ngập hàng Tây mang chữ Tàu, sau rượu chát, cognac, champagne, sữa bò đủ loại cùng những sản phẩm quan trọng khác sẽ lần lượt trình làng nay mai. Tàu Cộng đã làm chủ và đang thao túng thị trường, từ phẩm chất đến giá thành, các sản phẩm đứng hàng đầu thế giới của Pháp.

Câu chuyện trên nhắc tôi nhớ lại cách đây chừng hai chục năm, trong một chương trình truyền hình 'phiếm' với những nhân vật bằng 'nộm' mang hình ảnh các nhân vật chính trị Pháp thời đó. Chương trình phát hình khoảng chừng vài phút mỗi ngày, trong đó có đoạn này làm tôi chú ý : hình nộm một nam xướng ngôn viên đọc bản tin hàng ngày rằng, chừng vài chục năm nữa người Pháp sẽ chào cờ Rệp thay cờ Xanh Trắng Đỏ. Các đài truyền thanh truyền hình sẽ phát thanh bằng tiếng Rệp. Đàn ông được lấy năm bảy vợ. Đàn bà ra khỏi nhà phải bịt mặt. Ngôn ngữ chính là tiếng Rệp. Trong ngày, đến giờ thì mọi người phải ngưng tất cả sinh hoạt, quỳ xuống bất cứ đâu để đọc kinh.

Cho đến hôm nay, cũng may, những chuyện này chưa xảy ra hoàn toàn trên đất Pháp vì người dân đã phản ứng mạnh trước những đòi hỏi quá lộ liễu của Rệp như : Đạo Hồi là quốc giáo thứ hai và yêu cầu chính quyền mỗi thành phố phải cung cấp hoặc ưu tiên nhượng, bán đất để họ xây các nhà thờ Hồi Giáo. Ở Paris thì phải được phép xây cao hơn tất cả các nhà cao tầng khác. Cantin trường học, bệnh viện không được nấu thịt heo cho học sinh và người bệnh. Xuống đường phản đối lệnh Chính Phủ Pháp cấm khấn choàng bịt mặt mỗi khi ra đường, trong các sinh hoạt xã hội cũng như lúc chụp hình làm căn cước! Dù gần 10 triệu người định cư hợp pháp hoặc ở chui, các nhóm Rệp và Phi Châu chưa đạt được thành quả nào lớn trên đất Pháp vì các hành vi bạo động do chính họ gây ra thường xuyên như các hình thức đốt xe, biểu tình ăn vạ sau các cuộc xung đột với cảnh sát... đã làm cho người Pháp sáng mắt một phần nào. Người Pháp bắt đầu phản ứng ngầm bằng hình thức ủng hộ đảng bảo thủ của Ông LePen trong các cuộc bầu cử từ địa phương đến trung ương. Điều này chứng minh qua tổng số phiếu đã dành cho đảng này trong các lần bầu cử lập pháp và hành pháp. Đó là điều may mắn, đến giờ này vẫn chưa có thay đổi nào trầm trọng theo yêu cầu của khối người Á Rệp và Phi Châu đang định cư cũng như ở lậu trên lãnh thổ nước Pháp.

Ngược lại đừng khinh thường với trên dưới một trăm ngàn người Pháp gốc Tàu (theo tài liệu năm 2011), nhất là một số không ít, khó kiểm chứng chính xác, từ lục địa qua ở lậu... Họ chính là thành phần sẽ lũng đoạn kinh tế và chính trị nước Pháp trong tương lai. Bản chất của 'Chệt' đã ma giáo rồi mà còn 'đỏ' nữa thì những âm mưu bành trướng kinh tế và gây giống trồng người của họ sẽ đạt đến hàng sư phụ. Nếu dân tộc nào, quốc gia nào còn mù quáng trước chiêu bài hợp tác thì trước sau gì cũng bị 'chệt đỏ' cưỡi lên đầu lên cổ. Dân Pháp và nhất là giới cầm quyền đa số ngây thơ trước những âm mưu xâm nhập qua việc gây giống trồng người đến các hình thức làm ăn chui, xảo trá và nhập lậu. Nhìn bên ngoài Tàu Đỏ hiền từ, lịch sự, vâng, dạ và đưa cả hai bàn tay ra bắt để cầu cạnh, đã không làm mất lòng ai mà lúc nào cũng sẵn sàng bao lì xì dày cộm và gói vuông vuông nặng ký đi kèm những cuộc gặp gỡ trao đổi kinh tế hay cầu cạnh một vấn đề hành chánh nào đó. Dù khó khăn nhưng rốt cuộc chuyện gì đối với Chệt cũng được thông qua một cách dễ dàng. Chuyện này cũng không lạ gì vì đã là con người (trừ các Vị trong chính phủ Na Uy, Thụy Điển) thì bao lì xì, gói vuông vuông vẫn là món hàng 'khai vị' hấp dẫn trước khi bắt tay vào việc bất cứ một việc gì. Kinh nghiệm cho thấy, xứ nào, ai cũng vậy, rất ít người chê tiền! Chỉ có nhiều hay ít và kín đáo hay lộ liễu mà thôi.

Trước đây vài năm, có một nhân viên trong chính quyền Pháp đặt câu hỏi, bí quyết nào giúp người Tàu sống rất thọ? Trong khu 13 chỉ có sanh chứ không thấy tử? Nghĩa là theo hồ sơ của Quận Paris 13 người tàu đẻ con thì nhiều mà khai chết chẳng có bao nhiêu! Sau này thì chính quyền cũng khám phá ra, người chết không được khai báo chôn cất theo thủ tục mà được thiêu một cách bí mật để gia đình hưởng tiếp tiền già và thẻ căn

cước thì bán lại cho những người già từ Tàu cộng sang du lịch. Đen với Vàng, nhất là người lớn tuổi thì đồ ai so sánh được hình trong ảnh căn cước, có giá trị 10 năm, với người thật ngoài đời! Hơn nữa những người già này đều cần ra đường để bị cảnh sát xét hỏi. Họ ở trong nhà dưới danh nghĩa người giữ villa, quản gia biệt thự của các tỷ phú đồ. Thật nhất cử lưỡng tiện, vừa giữ nhà có lương vừa tiếp tục lãnh tiền trợ cấp của Chính phủ! Ai giỏi và hay hơn 'Chết Đờ'? Một điều cần phải nói thêm, các ngôi biệt thự trị giá hàng triệu euros trở lên tại Paris và các vùng phụ cận bán rất được giá và dễ dàng với đám Tàu cộng đang kiếm đất để chạy ra nước ngoài. Trong lúc đó Pháp là vùng đất thích hợp nhất. Chính quyền đang o bế Tàu cộng, chính phủ trung ương và chính quyền địa phương đang cần tiền, do đó việc bán bất động sản xảy ra dễ dàng với Tàu cộng, vì họ không kỳ kèo giá, trả tiền một lần lại còn gói vuông vuông đi kèm biểu từ ông thị trưởng đến các ông bà chưởng khế (notaire)! Tôi ngạc nhiên Ông Thị trưởng thành phố tôi ở. Trước kia ông người bảo thủ, nghi kỵ da Vàng cũng như Đen Rệp. Nhưng mới đây trong tập san thông tin của thành phố, ông Thị Trưởng tươi cười ôm và khen ngợi hai 'chết đờ' chính hiệu đã mua lại một restaurant sang trọng của người Pháp!

Trước đây Tàu đổ chú trọng đến hai thành phố Aubervillier (Giáp ranh với Bắc Paris) và Alfortville (Nam Paris). Nhưng nay thành phố Vitry Sur Seine, nam Paris với Quốc lộ 305, là trục lộ quan trọng nối liền giữa Paris với phi trường Orly và xa lộ A6, là đầu hướng chính để đi về phía Nam (Lyon-Marseille) và Tây Nam (Nante-Bordeaux), thì Tàu cộng chắm ngay thành phố đang phát triển này. Do đó người ta không lạ khi nhà cửa tại đây trước kia mất giá vì là thành phố của Đen Rệp, nay lại tăng lên gấp hai gấp ba....vì Chết đờ tung tiền ra để mua đứt luôn nơi này nhằm mở rộng khối Tàu từ Paris 13 nối liền với thành phố Vitry Sur Seine, là cửa ngõ chính đi về Miền Nam..

Một điều cần ghi nhận rằng, các xứ Phi Châu dù chưa văn minh tiến bộ bằng Âu-Mỹ nhưng họ đã biết phòng xa và bắt đầu tránh né hiểm họa của Tàu cộng. Chết đã tái sử dụng hàng trăm ngàn tấn vật dụng, thực phẩm bị thế giới tự do trả về vì thiếu an toàn và tính cách độ hại giết người để gởi qua Phi Châu, vừa bán vừa cho không ngoài mục đích mở đầu chương trình xâm nhập vào các xứ này dưới nhiều khía cạnh cũng như các hình thức khác nhau. Những năm gần đây Tàu cộng bỏ tiền ra mua đất, lập hãng xưởng, mượn nhân công địa phương, sản xuất các hàng hóa phẩm rẻ, thiếu an toàn và vệ sinh rồi in lên trên bao bì sản xuất tại nước ngoài. Quan trọng là Chết đờ đưa một số trai ế vợ qua Phi Châu kết hôn với những hoa hậu bộ lạc, hoa hậu xóm, hoa hậu làng ham tiền và danh vọng của những người chồng mang họ Tàu. Chỉ trong vòng vài năm trở lại, Tàu cộng đã nhuộm đỏ phần nào một số quốc gia nghèo ở Phi Châu. Dù chưa văn minh bằng Âu-Mỹ nhưng các xứ này đã thấy trước hậu quả trầm trọng một cuộc xâm nhập và bành trướng của đám xì dầu hột vẹt muối. Gần đây một số quốc gia đã lên tiếng phản đối đồng thời có nhiều biện pháp ngăn chặn việc lấn đất giành dân của đạo quân gồm một tỷ rưởi người đang hăm hở âm mưu làm chủ thế giới.

Trở về chuyện nước Pháp, tôi đến định cư tại đây đã qua năm đời tổng thống: Giscard d'Estaing, François Mitterrand, Jacques Chirac, Nicolas Sarkozy, François Hollande. Nếu so sánh thì tổng thống hiện thời Hollande, một cách tổng quát, là người có thể xem là 'yếu' nhất về nhiều phương diện. Tuy còn trên ba năm trong nhiệm kỳ đầu tiên nhưng chương trình căn bản hứa hẹn của Ông Hollande rất khó thực hiện với tình trạng tổ chức hành chánh, nhân sự trong nội các cũng như kế hoạch đổi mới của Chính Phủ do Ông cầm đầu. Với chủ trương thu phục nhân tâm (!), ngoài việc chỉ trích những sai lầm của Ông Nicolas Sarkozy, ông Hollande đưa ra một chương trình vận động lớn bằng các hình thức giảm thuế, tạo công ăn việc làm, đánh thuế nhà giàu và nâng đỡ đời sống người nghèo... Nhưng Ông Hollande đã mất cả chì lẫn chài. Giàu thì kiếm cách đem của ra nước ngoài, các hãng xưởng đóng cửa đuổi nhân viên, một số cuốn gói đi tìm thị trường nhân công rẻ và đóng thuế ít. Nghèo thì bắt mẫn, đa số đã nghèo lại càng nghèo thêm nữa, và chỉ có người dân lương thiện bị móc túi đến tận xương tủy.

Sau sáu tháng cầm quyền, tình trạng thất nghiệp tăng lên kỷ lục so với những năm trước đây, biểu tình đình công xảy ra hằng ngày Theo tôi, ông Hollande là một nhân vật chính trị tầm thường (tuy rằng nắm chức vụ quan trọng trong đảng Xã Hội) và còn yếu trong vấn đề hành chánh cũng như ngoại giao. Hình như Ông chưa giữ một chức vụ hành chánh nào từ cấp tỉnh trở lên. Về chính trị, ông có cái may thừa hưởng được gia tài của người vợ cũ, Segolene Royal, khi bà ra tranh cử trong nhiệm kỳ trước để bước vào điện Élysée. Sau khi Ông Hollande đắc cử, trong dịp thăm viếng thân hữu với Đức Quốc, bà Angela Merkel, Thủ Tướng Đức đã có dịp dẫn cậu học trò chính trị Hollande bài học ngoại giao đầu tiên khi Ông duyệt qua hàng rào danh dự đón vị nguyên thủ quốc gia. Hình ảnh này làm cho không ít người Pháp phải ngượng sau khi xem chương trình truyền hình buổi viếng thăm chính thức của tân tổng thống Pháp Hollande. Thành công lớn của ông Hollande được ghi nhận trong gần một năm nắm quyền là bộ luật 'cho phép hôn nhân tự do giữa hai người đồng tính

luyện ái'. Ngoài ra chẳng có gì mới lạ ngoài việc tìm đủ mọi cách đánh thuế vào người dân. Một chính phủ chỉ biết đánh thuế, đánh thuế túi bụi, đánh thuế tối tăm mặt mày để bù đắp thiếu hụt ngân sách thì chẳng hay ho gì, ai cũng làm được cả! Đối với các cơ sở sản xuất thì người chủ không còn đường sống bởi các hình thức thuế càng ngày càng cao và đóng cotisation đối với việc tuyển nhân viên. Điều cần thiết mà Ông Hollande không làm được là ngăn chặn phần nào lạm phát, kìm giá tiêu thụ, nâng cao hay ổn định kinh tế người dân, bảo vệ quyền lợi kinh tế cho Pháp cũng như giảm tỷ lệ thất nghiệp hiện nay. Đánh thuế nếu được xem là một giải pháp chẳng đáng dừng, nhờ giọt, ngắn hạn và hợp thời thì có thể tạm chấp nhận. Nhưng chỉ biết nhắm vào thuế để giải quyết tất cả khó khăn thì hậu quả trước mắt là mất niềm tin của người dân, các chủ hãng xưởng cuốn gói ra ngoại quốc tìm thị trường ít thuế và nhân công rẻ, vậy nước Pháp còn lại gì?

Tổ chức chính quyền của Pháp theo hình thức Tổng Thống chế, nghĩa là Tổng Thống nắm toàn quyền hành chính quân sự. Thủ tướng chỉ là kẻ thừa hành do Tổng Thống đặt để, không cần phải thông qua Quốc Hội. Thủ tướng nếu làm được việc thì ở lâu, dở hay có gì trục trặc chống đối gì thì đi ngay chỗ khác! Việc bổ nhiệm các bộ trưởng không hẳn nằm trong tay Thủ Tướng mà chính phần lớn là quyết định của Tổng Thống. Qua nhiệm thời Tổng Thống mới đây, đa số các chức bộ trưởng, thứ trưởng là những người được trả ơn sau các cuộc bầu cử hoặc đặt để theo thỏa ước với các phe phái ủng hộ...nên có những bộ trưởng thứ trưởng chẳng có gì sáng giá cho lắm! Trong nội các của Ông Hollande, ngoại trừ một vài vị, như Ông Laurent Fabius, Bộ Trưởng Ngoại Giao, còn những vị khác xem ra cũng tầm thường trong lãnh vực họ trách nhiệm! Đó là lý do tại sao đã gần một năm cầm quyền Ông Hollande chưa làm được gì ngoài bộ luật cho phép tự do kết hôn! Nhân tiện đây cũng nhắc lại trong các đời tổng thống tiền nhiệm trước đây, có chính phủ trong đó, một người đàn bà giữ đến chức vụ bộ trưởng Quốc Phòng nhưng không hiểu bà này có biết con cò súng ở đâu không? Khi có vấn đề xảy ra thì được chuyển qua giữ chức bộ trưởng Nội Vụ! Một bà khác là luật sư mới hành nghề hay là thuộc ngạch thẩm phán thấp...nhưng lại giữ chức bộ trưởng Tư Pháp. Bà này quậy đến đổi các thẩm phán kinh nghiệm, đầu ba thứ tóc (tóc muối tiêu, ngồi xử án còn đội thêm tóc giả) và các luật sư lớn tuổi, nổi danh...đồng loạt xuống đường tỏ thái độ với chính phủ. Tiếp đến là một ông bộ trưởng Giáo Dục, thành quả đáng giá của mấy năm làm bộ trưởng là đã phổ biến thành công công dụng của 'bao cao su ngừa thai cho học sinh trong các trường trung học cấp I (Collège).

Trong vấn đề thương mại, qua việc hợp tác hai chiều, Tàu đổ nhập vào Pháp mỗi năm hàng triệu tấn, toàn là hàng tiêu dùng hạ đẳng thiếu phẩm chất cũng như những thực phẩm độc hại giết người. Trách nhiệm về ai? Có phải là những nhà nhập cảng người Pháp tham rẻ và các công ty do Chệt làm chủ đã mách mung, mua chuộc vượt quota để nhập chính thức cũng như lậu vào Châu-Âu và Pháp những thứ hàng có hại cho an toàn và sức khỏe của người tiêu dùng và xử dụng? Ngược lại Chệt không mua của Pháp những gì thuộc hàng tiêu dùng đại chúng (hạ đẳng) mà chỉ chú trọng đến bất động sản là đất, bản quyền trí tuệ, cơ sở sản xuất có môn bài của Pháp? Chính quyền và người Pháp nên nhìn kỹ và nghiên cứu vấn đề này. Nhớ lại các thương vụ được quảng cáo rầm rộ trước đây, đằng sau có gì bí ẩn thì không ai biết, nhưng dân Pháp đều vui mừng nghe các vị tổng thống tiền nhiệm, khi thăm viếng Tàu cộng, đã được nơi đây hứa đặt mua hàng chục chiếc máy bay dân sự Airbus 380. Hai ba lần tuyên bố đặt hàng nhưng rồi chìm xuống, không còn ai nhắc nhở đến những giao kèo béo bở do các vị tổng thống muốn kiêm luôn vai trò bộ trưởng thương mại để đánh bóng trong chuyến công du! Thực tế Tàu cộng đã đem lại nguồn lợi gì cho nước Pháp ngoài ảo ảnh thị trường tiêu thụ với một tỷ rưỡi người! Nhìn lại trong các cộng đồng Á Châu có mặt trên đất Pháp, mafia Tàu cộng đã gây rối bắn chết người, góp tay phá nền kinh tế bằng hàng lậu, hàng giả, tiền dơ... Những vấn đề này được công bố nhiều lần rằng cảnh sát đã chặn bắt, nhưng có điều lạ là chưa thấy chính quyền Pháp công khai đưa ra tòa một tên phạm pháp 'Tàu đổ' hoặc thành phần 'hột vịt muối' nào đã góp tay phá hoại nền kinh tế.

Trong trại Tỵ Nạn Mã Lai, tôi được ưu tiên đi Mỹ, nhưng có lẽ ảnh hưởng chương trình giáo dục của Pháp, tôi hằng mơ ước một ngày nào đó sẽ rời được chân Tour Eiffel, thả bộ trong vườn Luxembourg, dạo chơi trên sông Seine và nhất là được sống trong một đất nước văn minh nhất thế giới. Và thật may mắn, vừa đặt chân đến định cư, tôi được nước Pháp cũng như người Pháp cứu mang gia đình và giúp đỡ con cái nên người sau khi chúng tôi từ già 'thiên đường cộng sản'. Nhưng thật đau lòng, đã bỏ cộng sản đi tìm tự do, nay lại thấy cảnh Tàu cộng càng ngày càng bành trướng trên quê hương thứ hai của tôi, nếu không góp tay với những người Pháp để báo động thì chắc một ngày gần đây gia đình tôi phải trực diện thêm một lần nữa với kẻ thù không đội trời chung là Tàu cộng trên mảnh đất thứ hai thân yêu này.

Nếu chính phủ Pháp không đề cao cảnh giác trước mưu đồ xâm nhập và bành trướng của Tàu cộng, các nhà kỹ nghệ doanh nghiệp bất mãn bỏ nước ra đi thì chuyện gì sẽ xảy ra? Và hơn nữa, một lớn cơ sở của Pháp

nếu còn tham lợi bán cơ xưởng, bán tài sản và bán luôn cả chất xám (savoir faire) cho tập đoàn Tàu cộng thì, không biết trong bao lâu nữa, Chệt sẽ mua đứt Điện Élysée.

Đình Lâm Thanh
Paris, 15.3.2013

Đọc thêm chơi cho biết:

[The Chinese Investors Snatching Up Bordeaux Vineyards](#)

[Chinese buyers snapping up French vineyards](#)

[French anger over Burgundy vineyard sale to China tycoon](#)

[Why Chinese Investors Buy Napa Wineries](#)